

Forskrift om opprinnelsesgarantier for produksjon av elektrisk energi

Bakgrunn

EUs direktiv 2001/77/EF om fremme av elektrisitet produsert fra fornybare energikilder i det indre elektrisitetsmarkedet (fornybardirektivet) ble vedtatt i EU 27. september 2001. Høsten 2004 ble det besluttet å innlemme direktivet i EØS-avtalen. I forbindelse med gjennomføringen av direktivet ble det ikke vurdert som nødvendig med lovtilpasninger.

Etter fornybardirektivet skal landene blant annet tilby produsentene av elektrisitet fra fornybare energikilder opprinnelsesgarantier. Dette er bevis på at en gitt mengde elproduksjon er fornybar.

Allerede høsten 2003 etablerte Olje- og energidepartementet en ordning der kraftprodusentene kunne få tilbud om å få tildelt opprinnelsesgarantier fra Statnett SF. Som avregningsansvarlig etter energiloven § 4-3 annet ledd første punktum var Statnett en naturlig utsteder av opprinnelsesgarantier.

Departementet utpekte i desember 2005 Statnett som ansvarlig for å utstede opprinnelsesgarantier i samsvar med fornybardirektivet, i påvente av at direktivet skulle tre i kraft i Norge 1. september 2006. Statnett har i dag et system for utstedelse av opprinnelsesgarantier til elektrisitet som er produsert med fornybare energikilder.

Ved behandlingen av Ot.prp. nr. 61 (2005-2006) Om lov om endringer i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven), jf. Innst.O. nr. 68 (2005 – 2006), ble det vedtatt et nytt fjerde ledd i energiloven § 4-3 som klargjør hjemmelsgrunnlaget for den eksisterende ordningen med den avregningsansvarliges utstedelse av opprinnelsesgarantier knyttet til fornybardirektivet. Bestemmelsen trådte i kraft 1.7.2006 og lyder:

”Den avregningsansvarlige som nevnt i annet ledd plikter å utstede opprinnelsesgarantier for produsert elektrisk energi etter anmodning fra berettigede produsenter. Departementet gir forskrifter om utforming og gjennomføring av ordningen, herunder om berettiget produksjon, utstedelse, innhold i og innløsning av opprinnelsesgarantier, gebyr for utstedelse, rapportering og kontroll mv.”

Lovendringen må ses i sammenheng med bestemmelsene om opprinnelsesgarantier i direktiv 2004/8/EF om fremme av kogenerering av kraft og varme basert på nyttig varmeetterspørsel i det indre energimarked og om endring av direktiv 92/42/EF om effektivitetskrav for nye varmtvannskjeler fyrt med flytende eller gassformig brensel (CHP-direktivet). Bestemmelsen er også grunnlag for å gi nærmere bestemmelser om opprinnelsesgarantier knyttet til produksjon av elektrisk energi fra berettigede produsenter i henhold til CHP-direktivet. CHP-direktivet ble innlemmet i EØS-avtalen gjennom EØS-komiteens vedtak av 8.12.2006.

Departementet har i dette utkastet lagt opp til at all elektrisitetsproduksjon skal kunne få utstedt opprinnelsesgarantier. Det kan utstedes opprinnelsesgarantier for elektrisitet fra fornybare energikilder, opprinnelsesgarantier for elektrisitet fra høyeffektiv kraftvarmeproduksjon og opprinnelsesgarantier for andre typer elektrisitetsproduksjon. Det

skilles klart mellom de ulike opprinnelsesgarantiene. Forskriften har også et opplegg for innløsning av opprinnelsesgarantier. Dette er viktig for å unngå at samme opprinnelsesgaranti blir brukt flere ganger til ulike formål. Slik flerbruk kan undergrave tilliten til systemet.

Forskrift om opprinnelsesgarantier skal gi det rettslige grunnlag for utstedelse, overføring og innløsning av opprinnelsesgarantier. Opprinnelsesgarantiene vil være et troverdig verktøy for å kunne dokumentere produksjon av elektrisitet. Opplegget som foreslås gjør det mulig å bruke opprinnelsesgarantier som et slikt verktøy i blant annet støtteordningen for fornybar elektrisitet og i ordningen for varedeklarasjon av elektrisitet. Ordningen med varedeklarasjoner vil si at kraftleverandørene informerer sluttbrukerne sine om opphavet til leveransene av elektrisk energi i foregående år. Andre bruksområder er også aktuelle, og er i stor grad opp til aktørene i markedet.

Statnett vil være registeransvarlig for opprinnelsesgarantiordningen, og Norges vassdrags- og energidirektorat vil være tilsynsmyndighet for ordningen med opprinnelsesgarantier. Det er lagt opp til at driften av ordningen skal være brukerfinansiert.

En norsk ordning for opprinnelsesgarantier vil være en del av et europeisk system. Det er tatt sikte på at ordningen skal være kompatibel med ordningene i andre EU-land. Så langt er ikke ordningene for opprinnelsesgarantier harmoniserte i EU, men på sikt kan det bli større samordning. Departementet vil legge opp til at Norge kan bidra i en slik eventuell samordning.

Merknader til de enkelte bestemmelser

Til §§ 1 og 2 - Formål og virkeområde

Forskriften gir utfyllende bestemmelser til energiloven § 4-3 fjerde ledd. Dette omfatter et rammeverk for et system for opprinnelsesgarantier i Norge. Forskriften oppfylder kravene til opprinnelsesgarantier i EU direktiv 2001/77 (fornybardirektivet) artikkel 5 og direktiv 2004/8 (CHP-direktivet) artikkel 5.

Forskriften er utformet slik at all produksjon av elektrisk energi i Norge, også fra eksisterende anlegg, kan få utstedt opprinnelsesgarantier. Det har vært et mål å utforme en ordning som gir et pålitelig verktøy for dokumentasjon av produksjon av elektrisk energi i Norge.

Opprinnelsesgarantiene utstedes til produsenter av elektrisk energi, og er ikke en del av den fysiske kraftleveransen, men et attributt som tilbys av produsentene til kjøpere uavhengig av kraftprisen.

Til § 3 - Definisjoner

Definisjonen av fornybar energi og bioenergi bygger på fornybardirektivet artikkel 2 bokstav a og b.

Definisjonen av kraftvarme og høyeffektiv kraftvarme bygger på CHP-direktivet artikkel 2 henholdsvis bokstav d) og i), samt vedlegg III bokstav a). Kraftvarme er kombinert produksjon av elektrisk energi og termisk energi i en og samme prosess til samme tid, også kalt kogenerering. Høyeffektiv kraftvarme er en slik kogenereringsprosess der det settes spesifikke krav til effektiviteten. I CHP-direktivet og i denne forskriften kreves det 10 prosent brenselsbesparelse i forhold til separat produksjon av elektrisk energi og varme. For mikro- og minikogenereringsanlegg, installert elektrisk effekt under 1 MW, stilles det kun krav om brenselsbesparelse, uten angitt prosentatsats. Nasjonale referanseverdier skal utarbeides, og slike referanseverdier er under utarbeidelse i EU. Det tas sikte på å kunne bruke disse referanseverdiene i klassifiseringen av høyeffektive kraftvarmeanlegg også i Norge.

Opprinnelsesgaranti: Energimengden i en opprinnelsesgaranti er satt til 1 MWh. Videre skal opprinnelsesgarantien utstedes for en gitt tidsperiode. Det legges opp til at det utstedes elektroniske opprinnelsesgarantier og at disse behandles i et elektronisk register.

Registeransvarlig: Statnett SF er allerede utpekt av departementet som utsteder av opprinnelsesgarantier.

Tidsperiode: Fornybardirektivet setter krav om at produksjonen skal tidfestes. I forskriften foreslås det at produksjonen oppgis for et tidsrom angitt fra en dato til og med en gitt dato innen samme kalenderår. Ingen opprinnelsesgarantier skal utstedes med tidsperiode i to forskjellige år. Restproduksjon fra et år kan overføres til første utstedelsesperiode i påfølgende år. Det kan være viktig å skille ulike produksjonsår fra hverandre når opprinnelsesgarantiene brukes til informasjonsformål.

Til § 4 - Kategorier av opprinnelsesgarantier

Forskriften har følgende kategorier for inndeling av produksjonsanlegg:

- a) Fornybar produksjon: elektrisk energi som produseres fra en fornybar energikilde
- b) Høyeffektiv kraftvarme: all produksjon som går inn under begrepet høyeffektiv kraftvarme (kogenerering)

c) Annen produksjon: produksjon som ikke omfattes av a) eller b)

Bokstav a) oppfyller fornybardirektivet artikkel 5 og bokstav b) oppfyller CHP-direktivet artikkel 5. Bokstav c) omfatter all annen produksjon, slik at ordningen med opprinnelsesgarantier dekker all produksjon av elektrisk energi i Norge.

Til § 5 - Innhold i opprinnelsesgarantier for elektrisk energi fra fornybare energikilder

Bestemmelsen oppfyller de krav som følger av fornybardirektivet artikkel 5 for fornybare kilder. Vilkårene er kumulative.

a): De tre ulike kategoriene for opprinnelsesgarantier skal skilles klart fra hverandre.

b): Det er lagt opp til at produksjonssted skal bety navn på kraftverk, poststed/kommune og land. Registeret skal kunne spore opprinnelsesgarantier tilbake til de aktuelle kraftverk.

c): Anleggets størrelse. Det settes i fornybardirektivet kun et krav om at kapasiteten skal oppgis for vannkraftverk. I forskriften legges det opp til at installert effekt oppgis for alle produksjonsteknologier. For vindkraft og vannkraft skal også midlere årsproduksjon oppgis. For produksjon fra andre energikilder kan dette være vanskelig tilgjengelige størrelser, og det stilles derfor ikke krav om dette.

d): Tidsperiode, se § 3 bokstav j og tilhørende merknader.

e): Eventuell mottatt statlig støtte: Brukerne av opprinnelsesgarantier skal få opplysninger om det aktuelle anlegget har mottatt statlig støtte. Type støtte som er mottatt skal angis, for eksempel investeringsstøtte.

Til § 6 - Innhold i opprinnelsesgarantier for høyeffektiv kraftvarme

Bestemmelsen oppfyller de krav som settes i CHP-direktivet artikkel 5. Vilkårene i a) til h) er kumulative.

Punktene a) til og med d) er tilsvarende som beskrevet i merknadene til § 5.

e): Type brensel og dets nedre brennverdi. Bestemmelsen oppfyller kravene i CHP-direktivet artikkel 5 (5) første punkt. Brukeren skal få opplyst hvilken type brensel som benyttes i produksjonen.

f): Anvendelsen av varmen fra kraftvarmeprosessen. Dette punktet oppfyller kravene i CHP-direktivet artikkel 5 (5) andre punkt. Det legges opp til at det skilles mellom bruk av varme til for eksempel industri, fjernvarme eller i landbruk.

g): Brenselsbesparelse. Dette punktet oppfyller CHP-direktivet 5 (5) tredje punkt som krever at brenselsbesparelsen ved høyeffektiv kraftvarmeproduksjon skal oppgis. Angivelse av brenselsbesparelsen dokumenterer fordelene ved bruk av CHP-teknologi, som i første rekke er knyttet til redusert bruk av brensel. Brenselsbesparelsen skal beregnes etter reglementet i vedlegg III til CHP-direktivet. Her henvises det også til nasjonale referanseverdier for effektivitetskrav til høyeffektiv kraftvarme. Disse er foreløpig ikke utarbeidet for Norge.

h): Tilsvarende § 5 bokstav e).

Til § 7 - Innhold i opprinnelsesgarantier for annen produksjon av elektrisk energi

Det er ingen direktivkrav til slike opprinnelsesgarantier, men bestemmelsen er tilpasset bestemmelsene som er gitt for andre typer opprinnelsesgarantier. All produksjon som ikke er

elektrisk energi fra fornybare energikilder eller elektrisk energi fra høyeffektiv kraftvarme skal komme i denne kategorien.

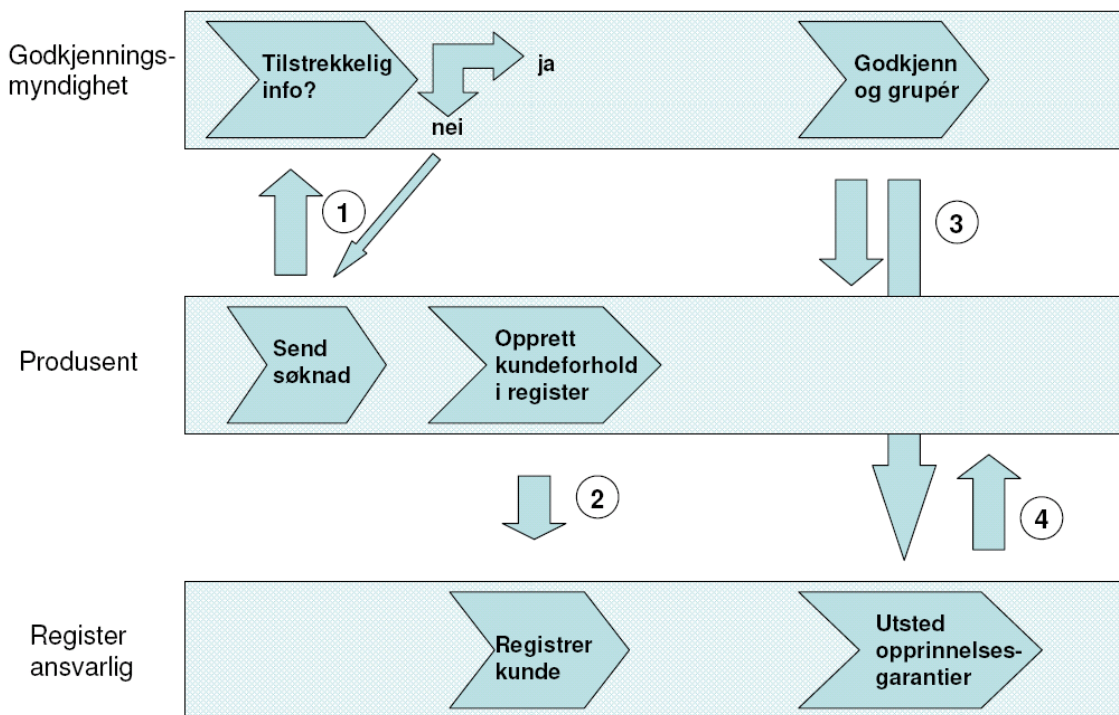
Vilkårene er kumulative.

Til § 8 - Godkjenning og kategorisering av anlegg

NVE gis myndighet til å godkjenne og kategorisere anlegg til ordningen. NVE har informasjon om alle produksjonsanlegg i Norge. Godkjenning og kategorisering vil bestå i en kontroll av om anlegget fyller vilkårene for å få utstedt opprinnelsesgaranti, bestemme kategori og stille krav til måling, jf. nedenfor.

NVE vil godkjenne anlegg som er i drift eller er klare for idriftssettelse etter søknad. Det legges opp til elektronisk søknadsbehandling. I de fleste tilfeller vil NVE allerede ha informasjon om anleggene. Denne informasjonen vil fremkomme i et forhåndsutfylt søknadsskjema når søkeren logger seg inn i NVEs system for opprinnelsesgarantier. Dersom NVE trenger mer informasjon om anleggene, måleutstyret eller brensel, vil innehaver av anlegget selv være ansvarlig for å gi nødvendig informasjon. NVE har ansvaret for å kvalitetssikre informasjonen.

Følgende rutine for godkjenning av anlegg gjelder:

1: Søker logger seg inn på NVEs nettsider for opprinnelsesgarantier. Søknadsskjema fylles ut elektronisk. Data om anlegget i NVEs registre oppdateres og kvalitetssikres etter behov i samarbeid med eier/driftsansvarlig av kraftverket. Dette er et engangsarbeid. Det er mulig å lagre søknadsskjema underveis. Når all nødvendig informasjon er fylt inn sendes søknaden til NVE

Det forutsettes at all endring som påvirker størrelse, produksjon eller driftsmåte innrapporteres til NVE selv om endringen i seg selv ikke krever konsesjon. Se for øvrig merknadene til varighet av en anleggsgodkjenning nedenfor.

Endringer som følge av ny konsesjon, revisjoner mv. håndteres i sammenheng med NVEs konsesjonsprosess.

2: For å få utstedt opprinnelsesgarantier må det opprettes et kundeforhold til registeransvarlig. Det opprettes konto i opprinnelsesgarantiregisteret.

3: Når anlegget er godkjent av NVE sendes en godkjennelse til søker og en bekreftelse til registeransvarlig som kan starte utstedelse av opprinnelsesgarantier for produksjon etter at denne godkjenningen er registrert.

4: Når anlegget har fått utstedt opprinnelsesgarantier kan eier/driftsansvarlig til enhver tid sjekke antall opprinnelsesgarantier utstedt og disponere disse etter eget ønske i opprinnelsesgarantiregisteret.

Varighet av en anleggsgodkjenning

Godkjenningen av et anlegg vil ha varighet på 5 år. I tillegg vil den som har fått godkjenningen være pålagt å innrapportere endringer av anlegg eller driftsmåte som påvirker størrelse og produksjon til NVE. Dersom det foretas endringer uten at dette innrapporteres, vil dette anses som en overtredelse som kan gi grunnlag for at gebyr ilegges dersom vilkårene i § 16 er oppfylt. Med driftsmåte menes her endringer som kan tenkes å påvirke hvilke opprinnelsesgarantier man er berettiget til å få utstedt. Eksempel på slike endringer kan være skifte av type brensel eller sammensetning av brensel benyttet i varmekraftverk.

Godkjenningen av et anlegg kan fornyes hvert femte år etter første godkjenning. Av hensyn til de økonomiske og administrative konsekvensene bør det legges opp til rutiner for fornyelser som gjør det unødvendig med en fullstendig ny behandling. NVE bestemmer om særlige hensyn likevel tilsier fullstendig ny behandling. En løsning der varigheten av godkjenningen settes lik lengden på konsesjonen har vært vurdert. Siden man står overfor ulike typer konsesjoner med ulik lengde, blir en bestemt varighet som fremgår av forskriften, enklere å forholde seg til. Forslaget fanger også opp konsesjonsfrie anlegg.

Krav til måling

NVE kan sette krav til målinger og måleutstyr for å gjøre det mulig for alle produsenter som ønsker det å kunne delta i ordningen. For produsenter som benytter deler av produksjonen til eget forbruk, vil kun netto utveksling med nettet innrapporteres til Statnett SF i dag. Dette kan både omfatte lokale grendeverk og større produsenter av kombinert kraft og varme der både elektrisk energi og varme benyttes internt og ikke utveksles med nettet, for eksempel i treforedlingsindustri. Dersom disse ønsker å få opprinnelsesgarantier for all sin produksjon, vil dette kreve måleutstyr og innrapporteringsrutiner til registeransvarlig. Produsenter på isolerte nett vil også kunne motta opprinnelsesgarantier dersom de ønsker dette, og oppfyller kravene til måling og rapportering. De aktuelle produsentene må selv sørge for tilstrekkelig måleutstyr.

Til § 9 - Utstedelse av opprinnelsesgarantier

Statnett SF som avregningsansvarlig er allerede utpekt av departementet som ansvarlig for utstedelse av opprinnelsesgarantier. Registeransvarlig er utsteder av opprinnelsesgarantier.

Registeransvarlig vil utstede opprinnelsesgarantiene for anlegg som er godkjent. Grunnlaget vil være målt produksjon som er sendt inn i forbindelse med Statnetts avregning av nettet. Det er hensiktsmessig å bruke eksisterende systemer og rutiner for innhenting av måledata. Dette

reduserer administrasjonskostnader. I utgangspunktet skal opprinnelsesgarantiene utstedes fortløpende etter hvert som måledata kommer inn. Registeransvarlig kan bruke en rimelig tidsperiode på kontroll og administrative prosedyrer før opprinnelsesgarantier utstedes.

Det kan utstedes opprinnelsesgarantier til produksjonsanlegg som har produksjon som faller innenfor flere kategorier samtidig. Dette gjelder for eksempel avfallsforbrenningsanlegg, der deler av brenselet er fornybart og andre deler ikke er det. Ved utstedelse av opprinnelsesgarantier til slike anlegg, skal det aktuelle anlegget få opprinnelsesgarantier i forhold til andelen produsert elektrisk energi fra hver energikilde. NVE fastsetter nærmere beregningsregler i forskrift for utstedelse av opprinnelsesgarantier til slike kombinerte produksjonsanlegg.

Varighet av en opprinnelsesgaranti:

Varigheten til en opprinnelsesgaranti i det norske registeret er begrenset til 5 år. Opprinnelsesgarantier som ikke er innløst innen 5 år etter utstedelse vil bli slettet fra innehavers konto i registeret. Opprinnelsesgarantier som er eldre enn fem år har liten relevans som dokumentasjonsverktøy for produksjon av elektrisk energi. Dette vil også lette driften av registeret i forbindelse med nødvendige systemrevisjoner.

Til § 10 - Måling

Systemet legger opp til å benytte måledata som Statnett administrer i dag som avregningsansvarlig etter forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling avregning og samordnet opptrøden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester (*MAF*).

For å sikre at også de som av ulike årsaker ikke innrapporterer hele eller deler av sin produksjon til avregningsansvarlig også skal kunne få utstedt opprinnelsesgarantier, kan NVE sette krav til måling for å godkjenne anlegg til ordningen, jf. § 8.

Det må legges til grunn at de målinger som meldes inn til avregningsansvarlig er pålitelige, ettersom de benyttes som grunnlag for økonomisk avregning i dag.

Til § 11 - Register for opprinnelsesgarantier

Det legges til grunn at registeransvarlig utarbeider et elektronisk register med de egenskaper som skal til for å skape tillit til registeret og ordningen med opprinnelsesgarantier. Dette innebærer at alle transaksjoner som gjøres med opprinnelsesgarantier fra de blir utstedt til de eksporteres eller innløses og går ut av sirkulasjon skal loggføres i registeret. Registeret skal også legge til rette for omsetning med opprinnelsesgarantier på en objektiv og ikke-diskriminerende måte. Dette innebærer blant annet å gjøre statistikk tilgjengelig for interessenter. Videre settes det krav om at det norske registeret skal kunne kommunisere med tilsvarende registre i andre EØS-land. Norge er etter fornybardirektivet og CHP-direktivet forpliktet til å anerkjenne opprinnelsesgarantier fra alle EØS-land.

Registeransvarlig har ansvaret for å utarbeide statistikk over utstedte, omsatte, eksporterte, importerte og innløste opprinnelsesgarantier. Dette skal genereres automatisk, og slik statistikk skal gjøres tilgjengelig for allmennheten, for eksempel på Statnetts nettside.

Til § 12 - Innløsning av opprinnelsesgarantier

Innløsning av en opprinnelsesgaranti skal forstås som at denne tas ut av sirkulasjon slik at den ikke lenger kan omsettes. Dette kan gjøres av registeransvarlig på forespørsel fra innehaver av opprinnelsesgarantiene, eller direkte av innehaver dersom den tekniske løsningen tillater det.

En opprinnelsesgaranti er brukt når den blir innløst. Hensikten med innløsning av opprinnelsesgarantier er å hindre at en opprinnelsesgaranti brukes flere ganger. En opprinnelsesgaranti skal bare kunne brukes til ett formål og kun en gang. Det skal ikke være adgang til for eksempel først å bruke en opprinnelsesgaranti til forbrukerrettet informasjon i Norge, og deretter eksportere opprinnelsesgarantien. Dette reflekterer at den elektriske energien opprinnelsesgarantien representerer bare kan brukes en gang.

Forskriften regulerer ikke bruk av opprinnelsesgarantier direkte. Det settes imidlertid noen begrensinger for bruken av opprinnelsesgarantier. Opprinnelsesgarantier er et verktøy for dokumentasjon av produksjon av elektrisk energi, og kan ha flere bruksområder. Det er opp til markedet og eventuelt andre bestemmelser fra myndighetene å avgjøre når og hvordan en opprinnelsesgaranti brukes.

Med dokumentasjonsformål forstås informasjonsvirksomhet om produksjon av elektrisk energi om opprinnelsesgarantien, for eksempel ovenfor sluttbrukere av strøm eller allmennheten ellers.

Opprinnelsesgarantier som benyttes til å endre individuell varedeklarasjon i henhold til forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling og avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester § 7-5, skal være utstedt i det kalenderåret varedeklarasjonen omfatter.

Departementet må samtykke dersom andre land skal benytte opprinnelsesgarantier utstedt i Norge for rapportering av offisiell statistikk for produksjon og bruk av elektrisk energi, det vil blant annet si for måloppnåelse i henhold til fornybardirektivet. Dette kravet til samtykke fra departementet gjelder ikke ved eksport av opprinnelsesgarantier til andre formål.

Til § 13 - Finansiering

Registeransvarlig skal finansiere ordningen på lik linje med resten av avregningsansvarliges oppgaver som blant annet er regulert gjennom målings- og avregningsforskriften. Registeransvarlig skal investere i systemer som fører til effektiv drift og utvikling.

NVE skal godkjenne gebyrstrukturen. Departementet legger til grunn at gebyrene utformes slik at de er rimelige og formålstjenelige.

Til § 14 - Tilsyn

NVE fører tilsyn med ordningen for opprinnelsesgarantier.

Til § 15 - Pålegg

NVE kan gi de pålegg som er nødvendige for gjennomføring av bestemmelsene i denne forskriften.

Til § 16 - Overtredelsesgebyr

Energiloven § 7-7 er endret slik at det kan ilegges overtredelsesgebyr til den som forsettlig eller uaktsomt overtrer eller medvirker til overtredelse av bl.a. bestemmelsene i energiloven kapittel 3 – 6 og forskrifter samt pålegg gitt i medhold av nevnte bestemmelser.

For at overtredelse av bestemmelser i forskriften om opprinnelsesgarantier eller pålegg gitt i medhold av denne skal kunne ilegges overtredelsesgebyr, må dette være "særskilt bestemt" jf. energiloven § 7-7 første ledd nr. 2.

I samsvar med dette foreslås det her at det skal kunne ilegges overtredelsesgebyr ved overtredelse av følgende bestemmelser i forskriften om opprinnelsesgarantier: § 8 annet ledd, § 8 fjerde ledd annet punktum, § 10, § 14 annet ledd og pålegg gitt i medhold av § 15.

Muligheten til å ilegge overtredelsesgebyr vil bidra til at bestemmelsene i forskriften etterleves, og at formålet med bestemmelsene oppnås. Tvangsmulkt eller straff vil være lite egnet som reaksjon ved brudd på bestemmelsene.

For at et ilagt gebyr skal få tilstrekkelig preventiv virkning, må bl.a. økonomisk evne tillegges vekt ved utmålingen av overtredelsesgebyret. Samtidig skal ikke reaksjonen være urimelig eller uforholdsmessig. Hva som er en formålstjenlig reaksjon, må derfor vurderes konkret ut fra overtredelsens grovhet, overtredelsens omfang og virkninger, eventuell gjentakelse samt fordel eller fortjeneste, økonomisk evne og utvist skyld.

En beslutning om overtredelsesgebyr vil være et enkeltvedtak som i henhold til forvaltningsloven kan påklages til overordnet forvaltningsmyndighet. Det vil på vanlig måte også være anledning til sivilrettslig prøving av saken for domstolene. Det vises i denne forbindelse til Sanksjonslovutvalgets gjennomgang og drøftelse av dette i NOU 2003:15 side 195 flg.

Til § 17 - Dispensasjon

Norges vassdrags- og energidirektorat kan i særlige tilfeller dispensere fra forskriften. NVE bestemmer hva som utgjør særlige tilfeller.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innføring av forskriften vil få økonomiske og administrative konsekvenser for alle involverte.

NVE

NVE vil få oppgaver knyttet til godkjenning av anlegg og tilsyn med ordningen.

Godkjenning vil i utgangspunktet kunne gjøres ut fra informasjon NVE allerede besitter eller innhenter. Sammen med behandling av endringsmeldinger, vil dette føre til økt administrativt merarbeid for NVE.

Statnett

Statnett utsteder i dag opprinnelsesgarantier. Opprettelse av register for opprinnelsesgarantier vil føre til kostnader i forbindelse med teknisk utvikling av systemet. Videre vil drift av registeret føre med seg administrative oppgaver. Kostnader for Statnett skal dekkes gjennom gebyrer fra aktørene.

Aktører

Produsenter som ønsker å delta i ordningen vil få administrativt merarbeid i forbindelse med utarbeidelse av søknad for godkjenning av anlegg. Det legges til grunn at de økonomiske kostnadene for dette arbeidet blir lavere ved at NVE står for godkjenningen istedenfor et konsultentselskap som i dagens Renewable Energy Certificate System (RECS)/Guarantees of Origin (GoO) og Electricity from Renewable Energy (RES-E ordning), der en slik godkjenning,

i følge Statnett, koster 5 – 10.000 kroner. Ved transaksjoner med opprinnelsesgarantier vil det eventuelt påløpe gebyr for innehaveren.

For at produsenter skal finne det attraktivt å delta i en slik ordning, må det ligge et inntektspotensial i omsetning av opprinnelsesgarantier. Inntektspotensialet vil avhenge av etterspørselen av opprinnelsesgarantier og hvor mange garantier som tilbys i markedet.